

Bemærkninger til forslaget

Det er forslagsstillernes opfattelse, at ydelser fra fonde, stiftelser og foreninger, som er godkendt af socialministeren og hvis formål det er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde, bør være skattefri op til et loft på 25.000 kr.

Hvis en person bliver involveret i en trafikulykke, får man krisehjælp. Hvis en person derimod har været udsat for incest eller har haft spiseforstyrrelser, tilbyder det offentlige imidlertid kun støtte af begrænset omfang.

Hvor det offentlige ikke påtager sig hele forpligtelsen, tilbyder en række private organisationer at betale for supplerende behandlingsforløb, ofte af længerevarende karakter. Det kunne f.eks. dreje sig om længerevarende og sammenhængende behandling hos en psykolog.

Ydelserne fra godkendte organisationer er i dag skattefrie i det omfang, de ikke overstiger 10.000 kr. årlig. Hvis modtageren får mere end én ydelse fra samme organisation, sammenlægges indkomstårets ydelser. Hvis værdien af årets samlede ydelser fra den pågældende organisation overstiger bundfradraget på 10.000 kr., beskattes det overskydende beløb efter de almindelige regler. Der sker derimod ikke sammenlægning af årets ydelser fra forskellige organisationer.

Patienten ser aldrig pengene, som går direkte til behandleren. Men alligevel bliver beløbet takseret som skattepligtig indkomst, når beløbet er over 10.000 kr.

Det betyder, at værdigt trængende ofte bliver nødt til at takke nej til yderligere behandling, fordi de ikke kan overskue den efterfølgende beskatning. Hvis de ikke får hjælp fra fonde, stiftelser m.v., er der risiko for, at patienterne bliver ude af stand til at gennemføre en uddannelse eller passe et job.

Det skattefri bundfradrag på oprindelig 5.000 kr. blev med vedtagelsen af lovforslag nr. L 44 den 2. december 1999, jf. lov nr. 946 af 20. december 1999, opreguleret til 10.000 kr. Det Konservative Folkeparti og Venstre mener, at den nye grænse er for lav og ikke løser det ovennævnte problem. Ved at hæve beløbet til 25.000 kr. ville flere borgere få økonomisk mulighed for at modtage behandlingstilbud betalt af private fonde m.v. Forslaget ligger i forlængelse af lovforslag nr. L 15 fra 1987 om at lempe beskatningen for disse særlige midler (jf. ligningslovens § 7, litra z, indsat ved lov nr. 839 af 18. december 1987) - se Folketingstidende 1987-88, 1. samling, tillæg A 335, og Folketingets forhandlinger sp. 81, 527, 3363, 3701, tillæg B 67 og 81 og tillæg C 93.

Ifølge skatteministerens svar af 23. november 1999 på et spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg (jf. L 44 - bilag 5), findes der ikke tilgængelige oplysninger om hverken antallet af personer, der har modtaget ydelser fra godkendte fonde til sygdomsbekæmpende eller sociale formål, eller om de samlede ydelser.